

Katedra scenáristiky a dramaturgie

Posudek teoretické diplomové práce – bakalářské / magisterské x

Autor/ka práce: Marie Korkisch

Název práce: Mediální inspirace a surrealita. Od spiritismu k automatické tvorbě

Posudek vedoucí/ho práce x

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Marek Vajchr, KSD

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce:

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce.....

Jazyková a stylistická úroveň práce.....

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejeté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě)

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....

Celkové hodnocení diplomové práce (A-F)

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Doporučení:

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit; na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokázal schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či nespĺňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typicky rozsah 1 normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytýkat, je namísto položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

Z názvu diplomové práce MK by nezasvěcený čtenář zřejmě nehádal na její vznik na půdě Katedry scenáristiky a dramaturgie. Souvislosti s obsahem a zaměřením na FAMU vyučovaných oborů se postupně odkrývají až při četbě vlastního textu. Tou nejviditelnější je osobnost Jana Švankmajera, která tu díky svému jedinečně mnohostrannému rozkročení do řady nejenom uměleckých aktivit sehrává roli zastřešující autority, k níž se autorka může – ať už výslovně, či podvědomě – odvolávat. Švankmajer se pro ni zdá být inspirativní už svou metodou v zásadě intuitivního sběru či lovu artefaktů a dalších objektů nadaných jakousi fatální auroou, jejímž vyzařováním se Švankmajer nechává dovést k akvizicím pro svůj průběžně budovaný kabinet kuriozit. Obvyklá hodnotová schémata či standardní pořádací hierarchie pro něj hrají pramalou roli. Postup sběru výběravých přibuzenství, jemuž pro jeho a-systémovost snad ani název metoda úplně nesluší, svým způsobem aplikuje i MK. V jejím „kabinetu kuriozit“ se pod Švankmajerovou kuratelou vedle sebe ocitají třeba Karel Sezemský, Gustav Meyrink, Jaroslav Panuška a další natolik výrazné individuality, že to nutně vyvolává otázku, jak a čím - pokud je budeme poměřovat obvyklou systémovou metodologií - ti všichni vlastně k sobě patří, jinak řečeno, zda sám fakt mezní (a co do individuálních kvalit opět značně rozrůzněné) psychické či mediální zkušenosti, jejímž výrazem mohou být i projevy „automatické tvorby“ (opět rozmanitě definované či prožívané), je postačujícím společným jmenovatelem, který tyto osobnosti opravňuje svést dohromady. Pohyb historií fenoménů pojmenovaných názvem práce se ovšem může jevit jako křivolaký, ne-li těkavý (a mohli by se zajisté ozvat znalci té či oné ze sledovaných oblastí s připomínkami, kdo všechno byl ještě opomenut), a horizont, k němuž tento pohyb směřuje, se vlastně také nejeví v určitěji definovaných konturách, nýbrž je načrtnout gestem povýtce osobní a jen stěží přenosné zkušeností.

Toto vše je třeba vyslovit s ohledem na fakt, že se nacházíme na akademické půdě, kde lze uvedené skutečnosti použít ke kritické palbě, a necht' se do ní pustí ti, kdo k ní mají svou argumentační munici. Jako vedoucí práce ale musím především konstatovat, že MK při jejím vypracování postupovala neobyčejně svědomitě po samostatně zvolených cestách, jejichž osobitost mě mnohokrát zaujala, a k nimž jsem jí doporučil pouze několik směrůvek. To oceňuji, stejně jako fakt, že práce vznikala a konzultace k ní probíhaly v časovém předstihu na FAMU nevídaném, díky tomu v plném soustředění a s dostatečným komfortem k psaní a postupnému revidování textu. Poznání, že zdroje umělecké i životní inspirace se vnějšmu světu mohou mnohdy jevit jako nezvyklé až obskurní, a že „švankmajerovská“ nesystémovost, nevypočitatelnost a nevymahatelnost těchto zdrojů je jejich hlavní kvalitou, se může jevit jako vcelku předvídatelné – to však při originalitě a autenticitě cesty k vlastním zdrojům, kterou MK podnikla, ani v nejmenším nesnižuje jeho cenu.

Práci doporučuji k obhajobě s návrhem hodnocení B.

Datum: 22. 9. 2022

Podpis: